

Predikan i Kindaholms församling 2018 av Tobias Bäckström

8 sönd efter tref

”Andlig klarsyn”

Mika 3:5-8

1 Joh 4:1-6

Matt 7:15-21

Ps: 278, 399, 200:7-8

Vi börjar närma oss ett nytt riksdagsval även om den riktiga valrörelsen ännu inte har dragit igång. Men företrädare från olika partier börjar synas allt mer och vill ha vår uppmärksamhet. Genom social media, TV, tidningar och affischer pockar de på vår uppmärksamhet. Och bland alla dessa röster, vem kan man lita på?

Man kan ju göra så kallade valkompasser för att få veta vilket parti man ligger närmast om man inte orkar läsa igenom alla partiprogrammen. SVT har till exempel en sådan valkompass på sin hemsida där man får svara på ett antal politiska frågor om vad man tycker och sen ser man vilket parti man ligger närmast. Men när jag hör folk som har gjort denna så är det ofta att de i alla fall inte tänker rösta på den som fick högst poäng. Man kanske tar sig en funderare men det är ju inte så att folk omedelbart byter parti på grund av vad ett sådant test visar.

Vad är det då som faller avgörandet? Ja, jag skulle säga *förtroende* är det viktigaste, åtminstone är det så för mig. Känner jag förtroende för det här partiets företrädare? Kan jag lita på dem? Det kan ju mycket väl vara så att jag saknar förtroende människa som person även om jag håller med honom rent sakligt i det mesta.

Idag ger Jesus oss ett bra tips om hur vi ska lära känna igen de som vi har förtroende för: ”På deras frukt skall ni känna igen dem”. Det är frukten som avgör.

Det kan finnas fruktträd som har ett rikt lövverk med många friska blad, men med mycket litet frukt. Och tvärtom, träd som inte ser ut mycket för denna världen men som har en rik frukt som gläder många. Där kraften går till frukten och inte till bladen. Men på håll kanske lövverket är det som syns bäst. Man måste komma ganska nära trädet innan man ser frukten.

Samma princip kan också tillämpas på personer inom politiken, och över huvudtaget när det gäller andra människor. Vi känner människor, inte på utanpåverket, utan på hennes frukt. Vad kan då frukten handla om? Ja, Paulus räknar i Galaterbrevet upp 9 egenskaper som brukar kallas Andens frukter: kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trofasthet, ödmjukhet, och självbehärskning. Det är egenskaper som är ganska lågmälda, de syns och hörs inte så mycket.

Låt oss därför inte döma efter det yttre utan vänta tills vi lärt känna människan och frukten som denne bär. Vi har annars så lätt att dra för snabba slutsatser om andra.

Men ofta kan det ta lite tid innan frukten märks. Bladverket på ett träd kommer redan på våren, medan frukten är mogen för skörd först till hösten. Det tar tid innan vi lär oss lita på andra människor, inklusive politiska ledare.

Så när det gäller den ursprungliga frågan: vem kan man lita på bland alla dessa röster, så finns det alltså inget snabbt svar. Man får ha tålamod innan man känner igen någon eller några av Andens frukter hos en annan människa.

Men hur ska man kunna lita på sig själv? På sitt eget inre och alla de tankar och röster som vi har där, hur ska man kunna veta vad som är gott eller ont. Aposteln Johannes skriver om det i dagens episteltext. Tro inte att alla andar kommer från Gud, säger han, och han tillägger att det finns en sanningens ande och en villfarelsens ande.

När Johannes talar om andar tror jag att vi förstår det bättre om vi läser ”tankar”. ”Tro inte att alla *tankar* kommer från Gud”. Hur ska vi då förstå om en inre tanke eller en impuls, kommer från Gud, eller om det vi tänker är sanning eller villfarelse. När vi ber om något och en tanke kommer till oss, kan vi verkligen veta om det är ett svar från Gud, eller om kommer det från oss själva?

Teresa av Avila, en karmelitnunna från 1500-talet har skrivit en bok som heter Den inre borgen. Gud kan tala till oss människor, med eller utan ord, genom bibeln eller under bön eller vid annat tillfälle. Och Teresa ger oss frågor som vi kan ställa oss för att undersöka om det kommer från Gud. Är det så att orden *verkar* det som sägs? Om vi till exempel under stunder av oro, hör orden ”Känn ingen oro” inom oss, och om det då också får effekt så att vi blir lugnare, ja då är det ett tecken på att det kommer från Gud. Också om det är ett tydligt ord som finns kvar i minnet.

De ord som vi själva tänker ut är inte lika tydliga och leder inte till frid, inre glädje och de andra av andens frukter.

Och som Johannes också är inne på i episteltexten: Gud motsäger inte sig själv. Den ande eller tanke, som förnekar Jesus är inte från Gud. Gud ger oss inga tankar som inte stämmer överens med det som han redan sagt till oss genom Guds ord. Läser vi bibeln och lever i kyrkans gemenskap får vi vägledning att kunna skilja på olika tankar. Vi lär oss känna igen frukten hos andra och hos oss själva. Så kan vi skilja på sanningens ande och villfarelsens ande.